

IONESCU, Constantin. Profesor. Arestat. Condamnat la închisoare. Detenția la penitenciarele Jilava (1950), Aiud și Baia Sprie.

IONESCU, Constantin. Din București. Arestat. Condamnat la 2 ani muncă silnică în lagăr cu Decretul nr.446 din 27 ianuarie 1951.

IONESCU, Constantin. Din București. Avocat. Arestat și anchetat, în legătură cu manifestația de la 8 noiembrie 1945.

IONESCU, Constantin. Din București. Arestat la 15 august 1952. Eliberat de la penitenciarul Onești, la 7 mai 1954.

IONESCU, Constantin Borundel. Căpitan, comandant de companie, însărcinat cu apărarea M.A.I. la 24 februarie 1945, în timpul asediului comuniștilor. Arestat la 4 ianuarie 1951, pentru evenimentele din februarie 1945, deoarece se căutau noi capete de acuzare pentru arestarea generalului Iosif Teodorescu, eliberat în decembrie 1950. Procesul s-a încheiat la 25 mai 1956, procuratura clasând cauza și hotărând eliberarea învinuiților, deoarece: „în sarcina nici unuia dintre inculpații din dosar nu există probe că au tras în plin”.

IONESCU, Constantin C. Născut la 7 decembrie 1902, în orașul Giurgiu. Laborant. Arestat la 24 august 1950. Torturat în timpul anchetei. Condamnat la închisoare, pentru uneltire contra ordinii sociale. A murit în timpul detenției, la 22 aprilie 1952.

IONESCU, Constantin Cârligel. Din orașul Constanța. Aviator. La reîntoarcerea din prizonierat (U.R.S.S.) a fost dus direct la penitenciar. După 10 ani de detenția a fost dus cu domiciliu obligatoriu în satul Valea Călmățuiului, comuna Însurăței – Brăila. A reușit să plece din țară, în S.U.A.

IONESCU, Constantin Costică. Din satul Mierlești, comuna Perieți – Olt. Membru P.N.Ț. Arestat în 1949. A murit în timpul detenției. Aceeași soartă a avut-o și fratele său, Ionescu Milan, deputat P.N.Ț. de Olt.

IONESCU, Constantin Costică (zis **Bibescu Vodă**). Născut la 4 noiembrie 1892, în comuna Șutești – Brăila. Absolvent al școlii de agricultură. Învățător în comuna Râmniceleu – Râmniceleu Sărat. A fost o vreme administratorul moșiei prințului Șuțu. Arestat. Condamnat la un an închisoare (sentința 17/1951).

IONESCU, Constantin G. Născut în 1895. Din Basarabia (oraș Chișinău). Arestat în 1947. Condamnat la 10 ani închisoare, sub învinuirea de spionaj în favoarea României. Dispărut. Soția (Elena) și cei trei copii (Eugenia, Elena și Gheorghe) au fost deportați în lagărele din regiunea Kemerovo, la 6 iulie 1949, ca rude de deținut politic. Cazul a fost clasat în 1956, probabil prin moartea acuzatului. Reabilitat în 1992.

IONESCU, Constantin I. Din București. Arestat. Condamnat la 2 ani muncă silnică în lagăr prin Decizia M.A.I. nr.446 din 27 septembrie 1951.

IONESCU, Constantin I. Din București. Arestat. Condamnat la 6 luni muncă silnică în lagăr cu Decretul nr. 446 din 27 septembrie 1951.

IONESCU, Constantin I. Din comuna Bucecea – Botoșani. Arestat. Condamnat la închisoare.

IONESCU, Constantin N. Născut la 10 octombrie 1877. Inginer căi ferate, pensionar. Arestat la 18 martie 1948. A murit în timpul detenției, la 30 martie 1956.

IONESCU, Constantin P. Născut la 7 iulie 1927, în comuna Trușești – Botoșani. Arestat în 1948, ca fost

legionar. Condamnat la 8 ani închisoare. Detenția la penitenciarul Suceava, de unde, la 15 septembrie 1949, a fost mutat la penitenciarul Gherla. Din februarie 1950 a devenit informatorul administrației, iar din luna septembrie s-a alăturat „reeducărilor” veniți de la penitenciarul Pitești. A făcut parte din conducerea acțiunii de „reeducare” alături de Țurcanu Aurel, Popa Alexandru, Grama Octavian ș.a. Torturile sale preferate erau: sărarea excesivă a mâncării și însetarea victimei, înțeparea sub unghii, picătura chinezească, obligarea deținutului de a-și mânca fecalele și a-și bea urina, bătaia crunte cu ciomege, picioarele paturilor și curele. În bătaile la care a luat și el parte au murit: Dimciu Garofild, Popescu Petre, Dâmbu Vasile, Dumitru Vasile, Radovan Dumitru, Dincă Ion ș.a. Și-a practicat torturile preferate până în iunie 1954, când a fost mutat la penitenciarul Jilava și apoi la Ploiești, pentru a fi anchetat în procesul tortionarilor (proces ce a urmărit de fapt să-i acopere pe adevărații vinovați, din M.A.I., pentru aceste crime – Nicolski, Czeller, Sepeanu Teodor, Dulgheru, Nemeș Iosif, Dumitrescu Alex, Avădanei ș.a.). Condamnat la moarte, de Tribunalul Militar București (sentința 32/10 noiembrie 1954, președinte – general Petrescu Alexandru). Executat prin împușcare la penitenciarul Jilava, la 17 decembrie 1954 (în prezența procurorului – căpitan Alexandru Gheorghe, directorul închisorii – colonel Gheorghiu Gheorghe și a medicului Cahone Moise).

IONESCU, Constantin Savantu. Născut în 1878, în orașul Ploiești – Prahova. Fruntaș socialist din grupul Dobrogeanu Gherea, a fost arestat la 25

decembrie 1918. A reușit să evadeze și a stat ascuns 3 ani. Arestat la vârsta de 75 de ani, de cei a căror ideologie o susținuse. Condamnat la 3 ani închisoare. A murit în

timpul detenției, în iunie 1953.

IONESCU, Constantin T. Din orașul Botoșani. Muncitor. Arestat. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Jilava.

IONESCU, Constantin Titu. Din București. Colonel, comandantul „biroului 2”. Arestat. Condamnat la 10 ani închisoare.

IONESCU, Constantin Z. Născut la 20 martie 1928, în localitatea Moreni – Prahova. Arestat. Torturat în timpul anchetei la Securitatea Ploiești. Condamnat la închisoare, în 1949. A murit în timpul detenției într-unul din lagărele de la Canal, din cauza regimului de exterminare, la 19 octombrie 1951.

IONESCU, Cornel. Din orașul Dorohoi – Suceava. Elev. Arestat la 15 mai 1948. Judecat cu grupul F.D.C. O parte din detenție la penitenciarul Suceava.

IONESCU, Cornelia. Din județul Dolj. Arestată. Condamnată la închisoare.

IONESCU, Cornelia M. Din orașul Ploiești – Prahova. Arestată. A executat o pedeapsă de 4 ani și 7 luni închisoare.

IONESCU, Costică. Din satul Mierlești, comuna Perieți – Olt. Frate cu deputatul P.N.Ț. Ionescu Milan Berbecaru (mort în timpul detenției, în 1960). Arestat în 1949. A murit în timpul detenției.

IONESCU, Cotroceni. Din București. Negustor, proprietarul unui mare

magazin alimentar pe Calea Victoriei. Membru P.N.Ț., președinte de circumscripție. Arestat de la manifestația din 8 noiembrie 1945. Rearestat în 1949.

IONESCU, Crainic. Arestat în 1948. Condamnat la închisoare. Detenția la penitenciarele Jilava și Aiud. Grațiat în 1964 cu Decretul 411. După eliberare a lucrat la I.C.A.B., ca șef de atelier, fiind apreciat de colegi pentru caracterul integru și de superiori pentru calitățile organizatorice deosebite.

IONESCU, Cristian. Din București.

Elev în clasa a zecea la liceul „Dimitrie Cantemir”. Arestat la 20 noiembrie 1984, din Piața Romană, în timp ce împrăștia manifeste anticomuniste, împreună cu câțiva colegi de școală. Torturat la sediul Securității din Calea Rahovei de Ion Trașcă și Mihai Ștefănescu. Eliberat cu ocazia evenimentelor de la 22 decembrie 1989.

IONESCU, Cristu. Din orașul Constanța. Elev. Arestat în 1949.

IONESCU, Diamandi Gh. Născut la 12 iulie 1913, în orașul Tulcea. Căpitan de aviație. A pus bazele unei organizații anticomuniste, formată din 71 de persoane, ce a acționat în perioada 1948-1949 în zona muntelui Băișoara și a avut mai multe ciocniri cu oamenii Securității. O parte din partizani au murit în timpul luptelor, alții au fost arestați, iar Ionescu Diamandi s-a ascuns în satul Moșca, comuna Iara - Cluj, la țăranul Ilie Ilea. A păstrat legătura cu mișcarea de rezistență condusă de Popp-Bujoi, solicitând insistent să se declanșeze operațiunea de amploarea pregătită de aceștia. În urma unui denunț, gazda sa

Ilie Ilea a fost arestat (6 septembrie 1949) și împușcat în timpul anchetei. Ionescu Diamandi a reușit să scape, dar a fost prins și arestat la 18 ianuarie 1950. Torturat în timpul anchetei. Condamnat la pedeapsa cu moartea, de Tribunalul Militar Cluj (sentința 937/1 decembrie 1950, președinte – colonel magistrat Vlas Vasile). Executat la penitenciarul Cluj, la 15 mai 1951.

IONESCU, Dimitrie Botoșani. Născut în 1882. Avocat. Membru P.N.Ț., deputat 1928-1932, președintele organizației județene Botoșani. Dus cu domiciliu obligatoriu în orașul Curtea de Argeș, în 1947. Arestat în 1951. O parte din detenție în lagărele Capu Midia și Spanțov. A murit la penitenciarul Văcărești, la 11 august 1952.

IONESCU, Dinicu O. Arestat. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Gherla, în 1960.

IONESCU, Doina Iulianca. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu în Bărgan, de la 18 iunie 1951.

IONESCU, Doru. Student la Iași. Arestat în 1959. Torturat în timpul anchetei la Securitatea București (Uranus). A murit din cauza torturilor, în 1960.

IONESCU, Doru Ștefan. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, de la 18 iunie 1951.

IONESCU, Dumitru. Din comuna Calafindești – Suceava. Țăran. Împușcat în timpul unei revolte țărănești din comună, la 7 august 1949.

IONESCU, Dumitru. Din București. Preot. Arestat. Condamnat la închisoare. Detenția la penitenciarul Gherla.

IONESCU, Dumitru. Învățător. Domiciliu obligatoriu, în Bărgan, de la 18 iunie 1951.

IONESCU, Dumitru. Născut în 1923. Din orașul Buzău. Comisar. Arestat.

Judecat cu lotul „Pajura Neagră”. Condamnat la 10 ani închisoare, de Tribunalul Militar București (sentința 972/24 iunie 1948). Detenția la penitenciarele M.A.I., Aiud și Făgăraș.

IONESCU, Dumitru. Din localitatea Breaza – Prahova. Avocat. Membru P.N.Ț, președinte de circumscripție. Arestat în 1947. Detenția la penitenciarul Văcărești. Rearestat în 1949. Detenția la penitenciarul Jilava.

IONESCU, Dumitru Gh. Născut la 1 mai 1911, în comuna Văleni. Țăran. Arestat pentru că și-a îndemnat consătenii să ceară autorităților locale restituirea cererilor de înscriere în colectivă. Condamnat la 2 ani muncă silnică în lagăr, în 1960.

IONESCU, Dumitru Mitică. Din București. Funcționar la garajul Leonida. A făcut parte din mișcarea de rezistență națională și a colaborat cu profesorul George Manu. Arestat în 1948. Condamnat la închisoare, în 1949. Din unele surse reiese că a murit în timpul detenției.

IONESCU, Dumitru Mituș. Născut

în 1919, în satul Crovu, comuna Odobești – Dâmbovița. Fiu de preot. Absolvent al liceului militar „Nicolae Filipescu” și al

Facultății de Drept. A luptat pe frontul de est. După terminarea războiului a practicat avocatura, ca secretar al lui Nicolae Penescu. Membru P.N.Ț., pe listele de deputați din județul Argeș. Arestat la 30 iunie 1947. Torturat cu sălbăticie în timpul anchetei, pentru că refuza să semneze o acuzație falsă, dorită de Nicolski pentru procesul Maniu-Mihalache (că ar fi fost conducătorul

tineretului militar din partid). Judecat cu lotul Corneliu Coposu. Condamnat la un an închisoare. Rearestat la 15 august 1949. Anchetat la penitenciarele Rahova și Jilava și eliberat după 6 luni. Și-a pierdut urma prin șantierele din țară, iar, în 1980, a reușit să ajungă în Elveția (Geneva). A devenit președintele asociației foștilor deținuți politici ce au reușit să ajungă în Occident și s-a manifestat vehement contra regimului comunist din România.

IONESCU, Dumitru S. Arestat. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Gherla, în 1962.

IONESCU, Dumitru V. Născut la 4 ianuarie 1914. Din orașul Constanța. Instalator. Arestat de pe patul spitalului, la 7 martie 1951. Torturat în timpul anchetei. A murit la penitenciarul Văcărești înainte de proces, la 13 septembrie 1951.

IONESCU, Ecaterina. Arestată la 15 august 1949, cu unul din loturile membrilor P.N.Ț. O parte din detenție la penitenciarele Jilava și Mislea.

IONESCU, Elena. Soție de medic. I-a fost semnalată prezența la penitenciarul Mislea, în 1950.

IONESCU, Elena. Născută în 1905. (vezi Ionescu Constantin G.)

IONESCU, Elena. Născută la 15 ianuarie 1923, în Grecia. Din orașul Constanța. Arestată. Condamnată la închisoare, de Tribunalul Militar Constanța, pentru uneltire contra ordinii sociale.

IONESCU, Elena. Născută la 10 mai 1919, în comuna Comloșu Mare – Timiș. Domiciliu obligatoriu, în Bărgăgan, de la 18 iunie 1951.

IONESCU, Elena C. Din județul Dolj. Domiciliu obligatoriu, în Bărgăgan, de la 18 iunie 1951.

IONESCU, Elena Nuți. Din București. Studentă la Academia Comercială. Arestată. Condamnată la închisoare, în 1948. Detenția la penitenciarele Jilava și Mislea.

IONESCU, Elisabeta M. Născută la 31 martie 1909, în orașul Turnu Severin – Mehedinți. Arestată la 6 aprilie 1948, împreună cu sora sa Cristea Atena, pentru că le-a fost intercepat un apel către altă soră stabilită la Paris (Georgescu Mihaela) prin care îi cereau să-l ajute pe Horațiu Comănicu, proaspăt plecat din țară. Condamnate la 2 ani închisoare, de Tribunalul Militar București (sentința 754/28 iulie 1950). Pentru că de la data arestării și până la pronunțarea sentinței trecuse un termen mai lung decât pedeapsa stabilită, Ionescu Elisabeta a fost eliberată, dar sora sa, Cristea Atena, a fost reținută până la 27 martie 1951.

IONESCU, Emil. Din orașul Slănic – Prahova. Arestat. Condamnat la 6 luni muncă silnică în lagăr prin Decretul nr. 446 din 27 septembrie 1951.

IONESCU, Emilian. General. A participat la arestarea mareșalului Antonescu. Arestat în 1949. Detenția la penitenciarele Jilava și Ocnele Mari. După eliberare a devenit un obedient al regimului comunist, contribuind la interpretarea istoriei în funcție de interesele partidului.

IONESCU, Eugen. Avocat cu doctoratul la Paris. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1949. Detenția la penitenciarul Gherla. Grav bolnav, a fost trimis la spitalul din Cluj unde a murit în scurt timp.

IONESCU, Eugen. Student. Arestat în 1948. Detenția la penitenciarele Pitești și Gherla. S-a îmbolnăvit grav psihic din cauza torturilor și umilințelor la care a fost supus.

IONESCU, Eugenia. Studentă la Institutul de Teatru. Arestată la 4 noiembrie 1956, pentru implicare în organizarea manifestației studențești ce urma să aibă loc, revendicând plecarea trupelor sovietice din țară și scoaterea marxismului și a limbii ruse ca materii obligatorii din Universități. Condamnată la un an și 3 luni închisoare. După eliberare a fost șicanată și împiedicată să profeseze.

IONESCU, Florian. Un deținut politic cu acest nume se afla la penitenciarul Aiud în aceeași celulă cu V. Voiculescu și Gh. Penciu, în 1959.

IONESCU, Florian. Din orașul Piatra Olt. Arestat în 1947, pentru că s-a găsit asupra sa un manifest anticomunist. Bătut cu bestialitate în timpul anchetei, deoarece a refuzat să semneze declarația scrisă de anchetatori. A fost dus pe targă la penitenciarul Jilava și tot așa la procesul judecat de Tribunalul Militar București.

IONESCU, Florian. Elev la liceul „Profesorii asociați”. Arestat de la manifestația din 8 noiembrie 1945, din Piața Palatului Regal.

IONESCU, Florian N. Născut în 1911, în satul Bărăștii de Vede, comuna Bărăști – Olt. Preot. La 8 iunie 1948, a aflat de la primarul comunei că urmează să fie arestat. S-a ascuns în satul Otești, la socrul său. Prins și arestat la 23 martie 1950. Anchetat la Securitatea Slatina de locotenentul Vâlcu Vespasian și bătut cu bestialitate (la 4 aprilie 1950) de comandantul secției locale, maiorul Chicoș Mihail (călcat în picioare și bătut în cap până a leșinat). Transferat la

Securitatea Pitești, unde căpitanul Iordache l-a bătut cu bastonul de cauciuc până i-a luxat maxilarul inferior și i-a zdrobit fiecare mușchi. Ancheta și bătaia au continuat la M.A.I., cu concursul locotenentului major Nae Dumitrescu. Achitat la proces de colonelul magistrat Mihăilescu. Nu a fost eliberat și s-a început o nouă anchetă și o nouă serie de torturi. I s-a întocmit un dosar, cu probe și mărturii false, pe baza căruia a fost condamnat la 15 ani muncă silnică (sentința 1 044/24 aprilie 1954, procuror – colonel magistrat Manea), pentru înaltă trădare. Detenția la penitenciarul Aiud. Eliberat la 1 august 1964.

IONESCU, Florica Verești. Din București. Profesoară la Institutul Francez. Arestată, împreună cu un grup de 12 eleve, în 1950. Detenția la penitenciarele Jilava și Mislea.

IONESCU, Florin. Absolvent al liceului militar „D.A. Sturza” din Craiova, șef de promoție. Arestat. Condamnat la închisoare, în 1953. Detenția la penitenciarele Jilava și Gherla.

IONESCU, Gheorghe. Preot la Cheia – Prahova. Arestat la 15 august 1952. Detenția în lagărele Galeș și Peninsula. Eliberat după un an.

IONESCU, Gheorghe. Născut la 26 decembrie 1904, în satul Alunișu, comuna Spineni – Olt. Preot în satul Urși, comuna Leleasca – Olt. Arestat la 15 august 1952. Detenția în lagărele de la Canal. Eliberat în 1954.

IONESCU, Gheorghe. Născut în 1930. Din București. Muncitor. Arestat în 1952. A murit în timpul detenției, în lagărul „5 Culme”, la 18 februarie 1953.

IONESCU, Gheorghe. Născut la 25 iulie 1895, în satul Dulgheru, comuna Saraiu – Constanța. Arestat la 23 iulie 1950. Judecat cu lotul Jipa Nicolai.

Condamnat la 3 ani închisoare și confiscarea averii (sentința 311/28 august 1950), pentru crima de uneltire contra ordinii sociale. A murit în timpul detenției, în lagărul Poarta Albă, în 1953.

IONESCU, Gheorghe. Din orașul Ploiești – Prahova. Avocat. Arestat în 1947. Detenția la penitenciarele M.A.I. și Văcărești, pe durata procesului Maniu-Mihalache.

IONESCU, Gheorghe. Din București. Arestat. Condamnat la 2 ani muncă silnică în lagăr cu Decretul M.A.I. nr.446 din 27 septembrie 1951.

IONESCU, Gheorghe. Subofițer de aviație. Împușcat de soldații sovietici (dintr-un camion în mers), în comuna Ferdinand I – Ialomița, la 26 ianuarie 1945.

IONESCU, Gheorghe (zis Haiducu). Născut în 1926. Din orașul Focșani – Vrancea. Student la Institutul Politehnic. Partizan din grupul Arnota. Arestat în 1949. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Târgu Ocna, la 16 aprilie 1950, datorită torturilor suportate în timpul anchetei.

IONESCU, Gheorghe A. Născut la 7 noiembrie 1897, în comuna Spineni – Olt. Arestat pentru propagandă contra regimului comunist. Condamnat la închisoare. A murit în timpul detenției, la penitenciarul Aiud, în 1961.

IONESCU, Gheorghe Al. Din București. Arestat. Condamnat la 2 ani muncă silnică în lagăr cu Decretul M.A.I. nr.446 din 27 septembrie 1951.

IONESCU, Gheorghe Bălăceanu. Fost director al Cancelariei Palatului Regal, contabil la o moară, după plecarea familiei regale. Arestat în februarie 1953, pentru nevoile scenariului întocmit de securității Soltuțiu și Stârcea în procesul Lucrețiu Pătrășcanu (pregătirea unui complot armat la moșia din satul Bulci).